

Letní shakespearovské slavnosti 2005

VEČER TŘÍKRÁLOVÝ aneb COKOLI CHCETE

ROMEO A JULIE

HAMLET

KUPEC BENÁTSKÝ

SHAKESPEAROVÍ ŠAŠCI – večer Martina Hilského

Tisková informace

© AGENTURA SCHOK, spol. s.r.o.

PROGRAM SLAVNOSTÍ

William Shakespeare

Večer tříkrálový aneb Cokoli chcete

Inscenace Viktora Polesného

Překlad Martin Hilský

Režie Viktor Polesný

Dramaturgie Kristina Žantovská

Scéna Petr Matásek

Kostýmy Alena Schäferová

Hudba Miloš Štědroň

Choreografie Jana Vašáková

Souboje Karel Basák

Osoby a obsazení:

Šašek Feste Jiří Langmajer, Miroslav Táborský

Viola Jitka Schneiderová, Zuzana Vejvodová

Olivie Linda Rybová, Hana Igonda Ševčíková

Marie Kristina Frejová, Dana Sedláková

Orsino Vilém Udatný, Marko Igonda

Sebastian Braňo Holíček, Jiří Racek

Antonio Jan Novotný, Pavel Nečas

Pan Tobiáš Říhal Oldřich Navrátil, Jiří Pecha

Pan Ondřej Třasořitka David Švehlík, Kamil Halbich

Fabian Zdeněk Dušek, Marek Taclík

Malvolio Alois Švehlík, Jan Vlasák

Curio Radek Zima

Valentin Marcel Rošetzky, Jiří Hána

Kapitán, Kněz, Sluha Martin Hoffman, Míra Nosek

Inspice Milan Školník, Radek Ježil, Václav Bláha

Asistentka režie Viktorie Čermáková

Mediální servis a PR Magdalena Bičíková, Pavlína Fechterová

Premiéra: 24. června 2005, Nejvyšší purkrabství Pražského hradu

Představení:

24. června – 22. července od 20:30 Nejvyšší purkrabství Pražského hradu

29. srpna – 10. září od 20:30 Nejvyšší purkrabství Pražského hradu

24. června – 30. července od 20:30 na Špilberku

1. srpna – 5. srpna od 20:30 na Bratislavském hradě

Program, aktuality, tiskové informace, fotogalerie: www.shakespeare.cz

Vstupenky a předplatné: Ticketpro - www.ticketpro.cz

Call centrum Ticketpro: tel. + 420 296 333 333

Kontakt pro média: Magdalena Bičíková, magdalena@shakespeare.cz,
604 58 60 58
Nada Machková, nada@2media.cz
Pavčina Fechterová, pavlina@2media.cz

Pořadatelé: AGENTURA SCHOK spol. s r. o.

Anenské náměstí 948/2

110 00 Praha 1

Tel./fax: 420 226 200 830

E-mail: schok@shakespeare.cz

William Shakespeare

Romeo a Julie

Inscenace Martina Huby

Překlad Martin Hlský

Režie Martin Huba

Scéna Jozef Ciller

Kostýmy Milan Čorba

Hudba Petr Malásek

Pohybová spolupráce Juraj Letenay

Souboje Karel Basák

Osoby a obsazení:

Romeo Ladislav Hampel

Julie Zuzana Vejvodová

Chůva Emília Vášáryová

Kapulet Bohumil Klepl

Kapuletová Jana Janěková ml.

Montek Miroslav Táborský, Igor Chmela

Monteková Natálie Drabišáková

Merkucio Filip Čapka, David Novotný

Benvolio Kryštof Rímský

Kníže Marek Vašut

Vavřinec, Lékárník David Suchařípa

Petr Marek Taclík

Tybalt Petr Bláha

Paris Tomáš Petřík

Jan Richard Trstán

Baltazar Václav Liška

Stařec Montek Rudolf Jelínek

Sluhové, chór Jan Vlasák, David Stránský, Cyril Novák, Jan Novák, Václav Jílek, Aneta Juščíková, Daniela Ouhrabková, Martina Sikorová, Ivana Sikorová

Inspice: Milan Školník, Radek Ježil

Mediální servis a PR: Magdalena Bičíková, Pavlína Fechterová

Premiéra: 25. června 2004, Nejvyšší purkrabství Pražského hradu

Představení:

15. – 27. srpna od 20:30 Nejvyšší purkrabství Pražského hradu

William Shakespeare
Hamlet

Inscenace Lucie Bělohradské

Překlad Martin Hlinský

Režie Lucie Bělohradská

Dramaturgie Kristina Žantovská

Scéna Ondřej Nekvasil

Kostýmy Zuzana Ježková

Hudba Vratislav Šrámek

Šerm Karel Basák

Osoby a obsazení:

Hamlet Jiří Langmajer

Claudius Jan Vlasák

Gertruda Eva Salzmannová, Hana Maciuchová

Polonius Miloš Kopečný

Ofélie Petra Špalková

Laertes Jan Teplý ml.

Horacio Robert Jaškó

Rosencrantz Jiří Hána

Guildestern Tomáš Pavelka

Hrobník Jan Skopeček

Duch krále, první herec Bořivoj Navrátil, Miloslav Mejzlík

Osrik, Reynaldo Hanuš Bor

Marcellus, sluha, kněz Jiří Racek, Petr Vršek

Herečka Kristina Frejová

Asistenti, strážé Lukáš Trpišovský, Martin Kukučka, Petr Vršek,
Daniel Šváb, Jiří Laštovka, Petr Vodička, Rostislav Novák, Kryštof Rímský

Inspice Václav Bláha

Mediální servis a PR Magdalena Bičíková, Pavlína Fechterová

Premiéra: 27. června 2003, Nejvyšší purkrabství Pražského hradu
Představení:

31. července – 13. srpna od 20:30 Nejvyšší purkrabství Pražského hradu
25. – 28. července od 20:30 na Bratislavském hradě

William Shakespeare
Kupec benátský

Inscenace Romana Poláka

Překlad Lubomír Feldek, Martin Hlský

Režie Roman Polák

Scéna Pavol Andraško

Kostýmy Simona Vachálková

Hudba Peter Mankovecký

Osoby a obsazení:

Shylock, žid Bolek Polívka

Jessika, Shylockova dcera Anna Polívková

Tubal, žid, Shylockův přítel Jan Přeučil

Launcelot Gobbo, Shylockův sluha Štefan Richtarech

Antonio, benátský kupec Marián Zedníkovič

Bassanio, jeho přítel a Porciin nápadník Ján Koleník

Gratiano Robert Roth

Solanio Matej Oravec

Lorenzo, Jessičin milenec Marián Miezga

Porcie, bohatá dědička Soňa Norisová, Kristýna Turjanová

Nerissa, její komorná Rebeka Poláková

Mediální servis a PR: Janka Lichardová, lichardova@toptv.sk

Premiéra: 1. 7. 2005 v Bratislavě

Představení:

1.– 20. července ve 20:30 na Bratislavském hradě (kromě neděle)

21.– 22. července ve 20:30 na Špilberku

24.– 27. července ve 20:30 Nejvyšší purkrabství Pražského hradu

Martin Hilský
Shakespeareovi šašci

Večer Martina Hilského, režie Karel Kříž

Hrají: Marin Hilský, David Suchařípa, Jan Krafka,
Lenka Nesnídalová a Jaromír Meduna

**Premiéra: 17. 6. 2005 od 20:30 sál v Nejvyšším
purkrabství**

Představení:

19. června ve 20:30 sál v Nejvyšším purkrabství

28. – 29. června ve 20:30 nádvoří Nejvyššího purkrabství

31. července – 1. srpna ve 20:30 nádvoří Staré radnice v Brně

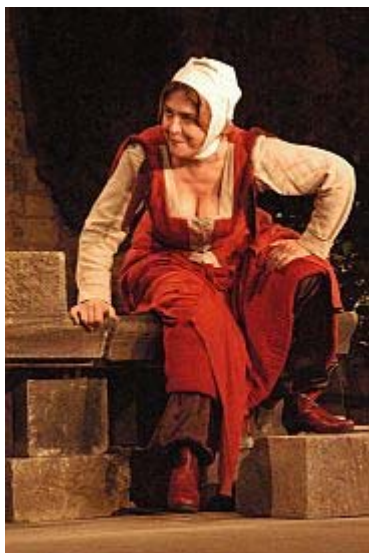
*„To ty jsi láska, moje věčné téma,
O ničem jiném neuměl bych psát,
Já znovu nosím slova obnošená
A říkám zas, co řek jsem tisíckrát.
Tak jako slunce vychází vždy znova,
Má slova lásky stará jsou i nová...”*

Úvodní zpěv Šaška Festa (Sonet 76, přeložil M. Hilský)

O LETNÍCH SHAKESPEAROVSKÝCH SLAVNOSTECH 2005

Slavnosti mají letos patrně nejpestřejší program v celé své historii. Kromě dvou repríz se chystají hned tři premiéry: festival v Praze zahájí už 17. června nové představení **SHAKESPEAROVI ŠAŠCI**, které připravil a osobně uvede překladatel Martin Hilský (r. Karel Kříž). Stěžejní inscenací české části Slavností bude tento rok **VEČER TŘÍKRÁLOVÝ** v režii Viktora Polesného. „*Po třech letech, kdy Slavnostem vévodily premiéry tragédií - Král Lear, Hamlet, Romeo a Julie - se tak diváci mohou opět těšit na komedii,*“ říká Michal Rychlý, ředitel festivalu.

Do klíčových rolí obsadil Viktor Polesný herce, kteří jsou známí nejen z divadla, ale i filmu a televize. V úloze Šaška Festa se střídají **Jiří Langmajer** a **Miroslav Táborský**, roli krásné, lásku odmítající Olivie ztvární **Linda Rybová** (alternuje **Hana Igonda Ševčíková**), tragikomického sluhu Malvolia ztělesní **Alois Švehlík** (alternuje **Jan Vlasák**). Violu, která své pravé já skrývá v chlapeckém převleku, hraje **Jitka Schneiderová** (alternuje **Zuzana Vejvodová**). Dále hrají **Oldřich Navrátil**, **Jiří Pecha**, **Marek Taclík**, **David Švehlík** aj.

Program doplní i několik představení **KUPCE BENÁTSKÉHO** s Bolkem Polívkou v roli židovského lichváře Shylocka – inscenace v režii slovenského divadelníka Romana Poláka otevírá slovenskou část Slavností, pro kterou byl poprvé nastudován zbrusu nový titul. Pořadatelé z AGENTURY SCHOK počítají rovněž s uvedením loňské premiéry **ROMEO A JULIE** s výtečnou Emílií Vášáryovou v roli Chůvy (režie Martin Huba). Pro velký zájem diváků se už třetí sezónu zopakuje také **HAMLET** v titulní roli s Jiřím Langmajerem.

To ale pořad není všechno. Generální partner festivalu, **skupina PPF** na Pražském hradě zároveň otevírá fotografickou výstavu **HRDINOVÉ Z ALBIONU (21. 6. – 10. 9.)**. „Jde o soubor snímků souvisejících s právě probíhajícím výročním konce druhé světové války,“ uvedla mluvčí PPF Romana Tomasová. Výstava sedmadvaceti zvětšených, originálně instalovaných snímků Ladislava Sitenského bude během léta k vidění v jižních zahradách Pražského hradu. Tématem fotografií jsou stateční čeští letci v Anglii. Skupina PPF tak veřejnosti opět ukáže část ze svojí unikátní sbírky, která patří k nejhodnotnějším kolekcím české fotografie u nás.

Tradičním spolupořadatelem divadelního festivalu je i tento rok Hlavní Město Praha a Správa Pražského hradu. Správa Pražského hradu společně se skupinou PPF přináší i výstavu Hrdinové z Albionu.

Vstupenky na pražská představení jsou k dispozici exkluzivně v **TICKETPRO**, nejrozsáhlejší předprodejní síti v ČR. Navzdory očekávanému zájmu diváků je vstupné stejné jako loni, pořadatelé ceny nezvyšují. Vstupenky lze v síti TICKETPRO koupit buď on-line na webových stránkách www.ticketpro.cz, telefonicky prostřednictvím profesionálního call centra na čísle 296 333 333 či v některém z prodejních míst v celé republice. TICKETPRO přijímá i objednávky vstupenek doručených e-mailem – ticket@ticketpro.cz, faxem – 234 704 204 – nebo poštou – Klimentská 1515/22, 110 00 Praha 1.

Zbýlé vstupenky budou pořadatelé z Agentury Schok nabízet i v den konání představení od 15:00 hodin **v pokladně v Nejvyšším purkrabství Pražského hradu**. Cenové rozmezí vstupenek je 250, 400 a 590 Kč. Zvláštní cena byla stanovena pro Shakespearovy šašky: 150 a 200 Kč (do vnitřního sálu Purkrabství), 210, 290 a 390 Kč (venkovní areál Purkrabství).

V Brně prodává lístky **Centrální předprodej vstupenek**: Běhounská 16, Brno, tel: +420 542 210 863, Po - Pá, 9:00-13:00 14:00-18:00. Ceny: 420, 350 a 250 Kč (Večer tříkrálový), 300 Kč (Shakespearovi šašci).

V Bratislavě lze lístky objednat přes www.ticketportal.sk (400, 350 Kč), hromadné objednávky zajišťuje Agentúra JAY production, tel: +421 902 126 936, +421 903 456 824, jayproduct@yahoo.com.

PROGRAM A TERMÍNY

Premiéra **Večera tříkrálového** se uskuteční 24. června v Nejvyšším purkrabství Pražského hradu. „*Za ideálního počasí by se jen v Praze mělo odehrát až sedmatřicet repríz,*“ říká o nasazení Večera tříkrálového Michal Rychlý z AGENTURY SCHOK. „*Sedmkrát je představení plánováno v Brně, pětkrát v Bratislavě.*“

Pokud jde o pražský program, otevře ho už 17. června premiéra představení **Shakespearovi šašci**: večer Martina Hilského se tu odehraje celkem čtyřikrát, z toho dvakrát v nově otevřeném vnitřním sálku, skrytém přímo v srdci Nejvyššího purkrabství. „*Hamlet by měl být v Praze uveden až čtrnáctkrát, třináctkrát tu budeme reprizovat i Romea a Julii,*“ říká Michal Rychlý.

V Praze bude po čtyři večery k vidění i nově nastudovaný **Kupec benátský** s Bolkem Polívkou v úloze židovského lichváře Shylocka a Annou Polívkovou v roli jeho dcery Jessiky. Jak ale upozorňuje Michal Rychlý, tato inscenace bude letos diváky lákat především v Bratislavě: její premiéra se tu odehraje 1. července a poté se zopakuje celkem sedmnáctkrát. Díky novému, pro Slovensko speciálně nastudovanému titulu, by měl letos program na Bratislavském hradě čítat rekordních osmadvacet večerů: kromě **Kupce benátského** (18x) a **Večera Tříkrálového** (5x) se tu čtyřikrát odehraje i **Hamlet**.

Festival se pod názvem Shakespearovské dny už tradičně odehraje také v Brně: vedle **Večera tříkrálového** (7x) a **Shakespearových šašků** (2x) sem na dva dny zavítá z nedaleké Bratislavy právě **Kupec benátský**. Tento titul také 21. července přehlídku na brněnském Špilberku zahájí.

Celkem se tedy letos počítá s až 126ti představeními (68 v Praze, 11 v Brně a 27 v Bratislavě). I tento rok je program sestaven tak, aby se představení dala v případě špatného počasí v maximální míře nahradit: hraje se většinou 6x v týdnu, soboty a neděle jsou ponechány volné jako rezerva. „*Na kulturních akcích pod širým nebem nesou obvykle riziko nepříznivého počasí v plné míře diváci,*“ říká Michal Rychlý. „*Slavnosti jsou v tomto ohledu výjimečné: pokud představení znemožní nebo už před*

přestávkou přeruší déšť, vždy jsme otevření možnosti vrátit vstupné nebo se pokoušíme najít jiný, náhradní termín představení."

Konec letošních Slavností je plánován na 10. září 2005.

VEČER TŘÍKRÁLOVÝ aneb COKOLI CHCETE

*„**VEČER TŘÍKRÁLOVÝ** byl mým favoritem od samého začátku," říká režisér **Viktor Polesný** o tom, proč si k inscenování vybral právě tento Shakespearův text. „Večer tříkrálový vidím jako hru o různých podobách a nástrahách lásky. Sledujeme lásku platonickou, neopětovanou, lásku pošetile zaslepenou, lásku sourozeneckou, ale i sebelásku, která se zálibně shlíží pouze ve svém vlastním citu. Na jedné straně jde o příjemně hravou a osvěžující komedii – a dobrá komedie je myslím něco, co tvůrce i divák čas od času velmi potřebuje. Takřka každou z postav tu však postihne i těžká milostná kolize. **VEČER TŘÍKRÁLOVÝ** proto není prvoplánovou taškařicí, ale i jímavou výpovědí s melancholickým, někdy až bolavě tragickým podtónem."*

Podobně jako různé variace lásky obsahuje Večer tříkrálový i různé druhy humoru: od křupanského, reprezentovaného poťouchlou trojicí služky a dvou hospodských kumpánů, až po lehounké žertování dvorských vrstev. Shakespeare si vyhrál také s jemnou ironií slovních hříček, které skvěle ovládá například Šašek Feste. *„Při inscenování téhle hry je myslím velmi důležité tyhle momenty odstínit,"* říká režisér **Viktor Polesný**. *„Když se vsadí pouze na hrubozrnnou legraci, publikum se v první části obvykle válí smíchy – po přestávce se už ale těžko hledá klíč, o čem tenhle příběh ještě hrát."*

„Zápletka Večera tříkrálového je prostá," doplňuje dramaturgyně **Kristina Žantovská**. *„Sledujeme příběh dívky-dvojčete, která svůj milostný cit i své pravé já skrývá v chlapeckém převleku, což je oblíbený motiv Williama Shakespeara. Nemůže tak vyjevit svou lásku k milovanému muži a současně musí odrážet vášnivou náklonnost ze strany jiné ženy. Je to dokonalý, mnohovrstevnatý, geniálně napsaný dramatický kus. Téměř všechny postavy někoho milují – ale jejich láska není opětována. A přestože finále komedie korunuje trojnásobná svatba, je to vyvrcholení poněkud hořké. Nikdo nedostane toho, koho si původně*

vyhlédl. Všichni se tu občas chovají jako blázni – otázka však je, jako vždy u Shakespeara, kdo je skutečným bláznem, kdo ze sebe šaška jenom dělá a koho ke skutečnému šílenství málem doženou."

Jak dále upozorňuje **Kristina Žantovská**, „Půvab Večera tříkrálového spočívá i v tom, že je velkým divadlem o hercích a divadle. Zapletený děj nutí všechny postavy, aby hrály určité role, a je to hra hravá i sebezáchovná. A je v ní i narcistní exhibice a předstírání, že nejsem tím, kým ve skutečnosti jsem, a zároveň touha být někým jiným... Převlek a hra s identitou není výbavou jediné postavy, Šaška Festa, který jakoby do tohoto ani příběhu nepatřil. Vyniká vtipem, slovní ekvilibristikou – blízkou Hamletově výmluvnosti – bystrým rozumem a melancholií tuláka, který ví své o neúprosně ubíhajícím čase a konci každého lidského snažení..."

Právě výběru herců věnoval **Viktor Polesný** velkou pozornost. „Při obsazování jsem sázel na intuici, osobní sympatii a důvěru. Snažil jsem se zkrátka, aby se sešli nejenom kvalitní herci, ale i lidi, kterým spolu bude dobře." V úloze **VIOLY**, převlečené většinu hry za mladíka Cesaria, se střídá **Jitka Schneiderová** se **Zuzanou Vejvodovou**. „Potřeboval jsem kvalitní herečku, které bychom věřili mimo jiné i její cílevědomost a statečné odhodlání," říká režisér. „Vždyť křehká Viola by pro svého milovaného Orsina udělala téměř cokoli, pro lásku neváhala zapřít dokonce sama sebe."

V roli **ŠAŠKA FESTA** alternují **Jiří Langmajer** a **Miroslav Táborský**. „Toho prvního jsem ho myslím poprvé angažoval v jeho šestnácti letech," vzpomíná na Jiřího Langmajera režisér Polesný. „Už tenkrát bylo jasné, že Jirka je mimořádný talent. Vyprosil jsem si ho tenkrát osobně u vedení konzervatoře, kde ho coby zlobivého studenta pochopitelně nechtěli nikam pustit." **Miroslava Táborského** naopak potkal Viktor Polesný při práci poprvé. „Miroslav je velmi sugestivní, soustředěný a skromný herec – to byla příjemná spolupráce. Stejně jako s **Lindou Rybovou**, která tu ne náhodou hraje **OLIVII** – dámu, kterou všichni milují, a ona sama se nakonec také slepě zamiluje.

Linda je výjimečně krásná, kultivovaná a jemná bytost – kromě toho, že je to taky moc dobrá herečka. Podobně jako **Hana Igonda Ševčíková**, která se s Lindou Rybovou o Violu dělí. I ona má na kontě už spoustu velkých rolí. A podobně bych mohl vychválit i všechny další herce," říká režisér.

Dodejme, že v úloze Oliviina správce **MALVOLIA** uvidíme **Aloise Švehlíka** v alternaci s **Janem Vlasákem**. „Malvolio je typ, kterého nikdo

nemá moc rád," říká Viktor Polesný. Pro sucharského správce záměrně nevolil komediální typ, ale výraznou, respekt budící osobnost. „Malvolio po obdivu a moci velmi touží, takže se snadno stane obětí krutého žertu. Svůdná možnost, že by byl svou paní ctěn a snad i milován, ho málem připraví o rozum a nakonec z něj udělá dokonalého pitomce."

Vychytralého opilce a Oliviiina strýce **TOBIÁŠE ŘÍHALA** s gustem ztvárnil **Oldřich Navrátil** (alternuje **Jiří Pecha**), jeho hospodského kumpána,

komicky prostoduchého **ONDŘEJE TŘASOŘITKU** hraje **David Švehlík** (alternuje **Kamil Halbich**). Plebejskou společnost doplňuje poťouchlá služka **MARIE** v podání **Kristiny Frejové** (alternuje **Dana Sedláková**). Mužného **ORSINA**, úporně dobývajícího krásnou a odmítavou Olivii, ztvárnil **Marko Igonda** (**Vilém Udatný**). Z dalších jmenujme alespoň **Braňo Holíčka** a **Jiřího Racka** alternující postavu Violina bratra-dvojčete **SEBASTIANA**, dále **Zdeňka Duška** a **Marka Taclíka (FABIÁN)**, o úlohu **ANTONIA** se dělí **Jan Novotný** s **Pavlem Nečasem**.

Herecké obsazení prozrazuje, že v inscenaci figuruje několik skutečných manželských či partnerských dvojic: třeba **Jitka Schneiderová** s **Davidem Švehlíkem**, do jejichž rodiny patří i tchán a otec Alois Švehlík. **Hanu Igonda Ševčíkovou** v roli Olivie si ve hře předchází její skutečný manžel **Marko Igonda** v úloze Orsina, **Zuzana Vejvodová** jako Viola se tu potkává s **Pavlem Nečasem** coby Antoniem. „Skutečné páry jsem obsadil záměrně," říká režisér **Polesný**. „Předpokládám totiž, že když si dva lidé rozumějí a mají se rádi, na jevišti se to pozná. A když už musí velký kus léta obětovat práci, tak ať je to dobrá práce v příjemné společnosti."

Podstatnou roli ve Večeru tříkrálovém hraje také hudba **Miloše Štědroň**. Jak by také ne: jen těžko bychom u Shakespeara hledali múzičtější kus. Zejména Šašek Feste tu takřka neustále hraje či zpívá. Objeví se tu dokonce trojhlasý kánon, který si se Šaškem rozverně střihne i pan Tobiáš a pan Ondřej Třasořitka. Kromě chytlavých hudebních nápadů se **Miloš Štědroň** při komponování opíral i o hlubokou znalost renesanční hudby – i proto mohl dodat režisérovi kánon hned ve třech verzích. K Večeru tříkrálovému skládal mimochodem muziku už potřetí. O recyklaci úspěšných melodií z minulých let však nelze mluvit. „Staré partitury jsem bohužel poztrácel při stěhování," říká Miloš Štědroň. „Škoda, docela rád bych se podíval, co jsem už pro tenhle titul kdysi vymyslel. Protože ale vždy vycházím z přání režiséra, nejspíš bych i tak stavěl celý koncept znova." Jeho nejnovější hudební doprovod Večera tříkrálového vychází ze dvou základních melodií – lyricky podmanivé a divoké, dramatické.

„Stylově jde o dost různorodou směs, vycházející z vybraných forem v dějinách hudby,“ říká **Miloš Štědroň**. V písních Šaška Festa tak zazní ozvěny loutnové písně, jak ji znala vrcholná renesance, v jeho ironickém popěvku směrem k Malvoliovi zaslechne školené ucho vlivy klasicistní. „Asi nejvýrazněji jsem uplatnil formu villonely, což je v podstatě dobový popsong: touhle jednoduchou, na 4 tónech postavenou písničkou se kdysi trumfovali nejlepší dvorští skladatelé. Právě zdánlivý primitivismus činí villonellu tak nadčasovou a přitažlivou.“ Pokud jde o použité nástroje, zazní tu flétny, viola, gamba, několik vrstev bicích a syntezátorová loutna. Rytmické nástroje budou mít v rukou i herci, kteří nahranou stopu občas živě doprovodí.

Scénu Večera tříkrálového vytvořil **Petr Matásek**. Pedagog na pražské AMU, scénograf a dříve i dlouholetý kmenový výtvarník divadla Drak v Hradci Králové, vytvořil řadu pozoruhodných inscenací, mj. Marlowovu Tragickou historii o doktoru Faustovi (Cena Alfréda Radoka za nejlepší scénografii roku 2001). Při navrhování scény do prostoru Nejvyššího

purkrabství vycházel z tematické mnohoznačnosti i hravého, „rozhýbaného“ charakteru hry. „Pražské purkrabství nabízí nejen klasickou rovinu hlediště, ale i všemožné vchody, výškové úrovně a proluky, které lze při návrhu scény velmi dobře využít,“ říká Petr Matásek. „Zvláště v případě Večera tříkrálového, kde postavy tak často dramaticky mění svou pozici – společenskou, názorovou i citovou.“ Scéně vévodí pohyblivá stěna s dekorem renesanční látky, za níž prosvítá obraz ‘Gabriele d’Estrées a její sestra vévodkyně z Villarsu v lázni’: koketní výjev dvou nahých dam z dílny fontainebleauské školy, je prodchnutý chladným, na odiv stavěným erotismem. Obraz je digitálně natištěn na průhlednou síťovinu, jejíž nasvícení umožňuje vytvářet zajímavé prostorové efekty. Iluzivní hru průhledných stěn a tylů doplňuje efekt pohyblivých dekorací. Významnou součástí scény je i takzvaný „prostor pravdy“. „Na předsunuté ploše o velikosti 2x2 metry se v inscenaci odehrávají stěžejní momenty a konflikty a figury tu často odhalují své pravé já,“ říká Petr Matásek. „Molo vysunuté směrem k publiku ruší odstup mezi jevištěm a hledištěm, postavy hry se najednou ocitají takřka přímo mezi diváky. Dutina pod plochou zároveň slouží jako vězeňská kobka pro nešťastného správce Malvolia.“

Kostýmy jsou dílem **Aleny Schäferové**. S Viktorem Polesným spolupracovala už na pohádkovém seriálu O ztracené lásce, válečném dramatu Hodina tance a lásky a celovečerním filmu Milenci a vrazi. Jako

kostýmní výtvarnice je podepsána také pod filmem Sametoví vrazi a tv seriálu Strážce duší. „Kostýmy Večera tříkrálového vycházejí z dobové renesanční módy, materiály jsem však volila současné a co nejvzdušnější,“ říká Alena Schäferová. Při navrhování kostýmů se zaměřila zejména na zřetelné linie a barevnost, vycházející z barevného ladění dekorace. „Správný kostým by měl být v souladu s jevištním prostorem, ale hlavně musí vyjadřovat charakter postavy,“ říká Schäferová, která chtěla, aby byly i z poslední řady všechny figury okamžitě rozeznatelné. „Každý z hrdinů má proto svoji siluetu i svou barvu – třeba Orsinovo bílé, rafinovaně poskládané oblečení odráží jeho sebevědomí dvořana, ale i jeho zálibu v sobě samotném. Sluha Malvolio obléká tmavý, hranatě přísný kabát, zatímco ke služce Marii patří spíš plebejsky přidrzlá, oranžově kvetoucí sukně. Olivie v jednu chvíli odhodí smutek a od černých šatů vdovy přejde k zelenkavé, decentně zdobené róbě – i ona si však dává pozor, aby pokaždé vypadala nejen odmítavě, ale i přitažlivě. Postavy Večera tříkrálového mi připadají jako lidé, kteří si na svůj vzhled dost potrpí. Snad s výjimkou dvojčat Sebastiana a Violy, kteří nosí praktické, unisex střižené pumpky, a samozřejmě Šaška Festeho, který si také z oblečení velkou hlavu nedělá: tomu jsem navrhla pestrý patchworkový kabát, v němž jsou přítomné všechny barvy z kostýmů ostatních postav.“

SLOVO PŘEKLADATELE:

Shakespearův Večer tříkrálový a proměny svátečního času

V kontextu Shakespearovy dramatické tvorby se Večer tříkrálový jeví jako komedie středního období, která v mnohém ohledu navazuje na Shakespearovy rané hry, ale zároveň předjímá témata, motivy a obrazy her pozdních. Na první pohled jsou například zřejmé podobnosti Večera tříkrálového s komedií Marná lásky snaha. Oliiviino rozhodnutí stranit se po sedm dlouhých let okolního světa a

truchlit za zemřelého bratra je stejně idealistické a utopické jako slib navarského krále a jeho tří společníků žít po tři roky v askezi a věnovat se umění a vědám.

Nádhernou scénu trojnásobného odposlouchávání v Marné lásky snaze je možné vidět jako předobraz daleko slavnější scény z Večera tříkrálového, v níž Malvolio, puritánský nepřítel svátečního času, čte domnělý Oliiviin dopis, zatímco pan Tobáš, pan Ondřej a Fabián ho sledují a podobně jako navarští pánové bohatě komentují to, co vidí.

Motiv dvojčat Sebastian a Violy může připomenout, že Shakespeare byl otcem dvojčat Hamneta a Judity, ještě podstatnější však je, že s obrazem dvojčete či dvojníka pracoval již v rané Komedii plné omylů a že motiv zaměněné identity je přítomný již v antické hře Menaechmi. Velmi pozoruhodným poutem mezi Komedii omylů a Večerem tříkrálovým je i téma šílenství, které má v obou hrách komickou i vážnou polohu.

Viola převlečená za Cesaria připomene Rosalindu převlečenou za Ganyméda v komedii Jak se vám líbí či Porcii převlečenou za Baltazara v Kupci benátském a veselicová atmosféra bláznivého, podivně vyšínutého světa je zase variací středoletního třeštění ve Snu noci svatojánské.

Zároveň Večer tříkrálový předjímá atmosféru pozdních romancí či romantických tragikomedií. Obraz moře jako ničivého i životadárného živlu spojuje Večer tříkrálový především s Periklem (Viola se domněle utopí v moři stejně jako Thaisa a stejně jako ona je z moře znovuzrozená), částečně i s Cymbelínem, Zimní pohádkou a Bouří. Ve Večeru tříkrálovém se zkrátka

Shakespeare ohlíží zpět na své dřívější komedie a zároveň se dívá dopředu k romancím.

Stejně podvojně a shakespearovsky mnohoznačné jsou i čas a místo děje Večera tříkrálového. Název hry může, ale také nemusí znamenat, že se její děj odehrává v zimě. Pan Tobiáš sice jednou dvanáctou noc zmíní v kratičkém popěvku, je však jako vždy opilý a jeho popěvek je s největší pravděpodobností nepřesnou citací nějaké blíže neurčené vánoční koledy. Když však Olivie řekne „On se nám dočista zbláznil“ (v originále "Why, this is very midsummer madness"), připomene bláznění středoletní noci a šestý leden, dvanáctá noc vánoční, se prolne se středoletním časem. Ve Večeru tříkrálovém platí zimní i letní čas zároveň.

Podobně dvojnásobné je i místo hry. Ilýrie odpovídá přibližně dnešní severní Albánii či Kosovu a v Shakespearově době to byl jeden z městských států podřízených Benátské republice. Ilyrové měli v antice i v renesanční době pověst nebezpečných pirátů – Shakespearův Antonio nepochybně vychází této představě vstříc. Uspořádání Olivieiny domácnosti i její obyvatelé zároveň připomínají typický alžbětinský šlechtický dům a alžbětinské reálie prosvítají exotickým prostředím Večera tříkrálového ještě výrazněji, než je tomu v Marné lásky snaze, Jak se vám líbí či Snu noci svatojánské. Snad nejpodstatnější však je, že Ilýrie, ještě víc než aténský les Snu noci svatojánské či ardenský les v komedii Jak se vám líbí, představuje krajinu duše, prostor Shakespearovy básnické imaginace, v němž věci nejsou tím, čím se zdají být, a v němž se realita prolíná s iluzí a skutečnost se snem.

Večer tříkrálový je nepochybně jednou z nejkrásnějších Shakespearových komedií lásky, kterým se často říká komedie sváteční či karnevalová. Orsino miluje Olivii. Pan Ondřej miluje Olivii. Malvolio miluje Olivii. Sebastian miluje Olivii. Skoro každý v této komedii miluje Olivii. Olivie je bezkonkurenčně nejmilovanější osobou celé hry. Každý ze zmíněných pánů ji miluje jiným druhem lásky, ale milují ji všichni. Až na jednoho. Ale ten jeden, který Olivii nemiluje, je zároveň ten jediný, kterého Olivie miluje. Nedosti na tom. Ten jeden, kterého Olivie miluje, není ten jeden, ale ta jedna. Cesario, do něhož se Olivie zamiluje, není Cesario, ale Viola převlečená za Cesaria. Ale ani to Shakespearovi nestačí, neboť je tu třetí háček. Ten jeden totiž není jeden jenom proto, že je ta jedna, ale ten jeden také není jeden, protože jsou dva. Viola má bratra Sebastiana. Jsou to dvojčata k nerozeznání, každý si je pořád plete. Orsino to řekne za všechny:

*Jedna tvář, jeden hlas a jeden šat.
A přece vidím dva – optický klam,
jenž je i není.*

Ve Večeru tříkrálovém všechno je a není. Viola je i není Cesario. Cesario je i není Sebastian. Láska je i není láska.

Miluje Orsino opravdu Olivii, anebo miluje lásku? Není zamilovaný do své vlastní zamilovanosti?

I láska Olivie k Cesariovi je iluzí, neboť Cesario není Cesario, ale Viola. Iluzí, dokonce dvojnásobnou, je i láska Olivie k Sebastianovi, neboť Olivie ho pokládá za Cesaria, který není Cesario, a tak dále. Každá láska v této hře je iluzí a přeludem. Orsino opět nemluví jen za sebe, když říká:

*Jsi, lásko, chtivá, lačná jako moře,
co všechno pozře. Cokoli však pojmeš,
ať by to bylo cenné navýsost,
proměníš ihned v pouhopouhé nic.
Z tolika přeludů je živa láska,
že sama je svým vlastním přeludem.*

Myslím, že v této přeludovosti, v tomto mámivém zrcadlení všeho ve všem, je klíč k významu Večera tříkrálového. A jaký to všechno má smysl? I na to dal nejlepší odpověď sám Shakespeare, když ve Snu noci svatojánské vložil Hipolytů do úst tato slova:

*Ten příběh sám a každý detail v něm,
i proměny, jež dosvědčují všichni,
to není jenom pustá fantazie.
Pořád víc mi to nějak dává smysl,
byť nevšední zdá se, a výjimečný.*

Martin Hilský

Komponovaný večer na téma bláznů, šašků a klaunů sestavil a se svými hosty i osobně uvádí překladatel **Martin Hilský**. Představení navazuje na úspěch loňské, na Pražském hradě beznadějně vyprodané inscenace Blázni, milenci a básníci, v němž se Hilský věnoval nejslavnějším scénám lásky a milostných vyznání v díle Williama Shakespeara.

Režie Šašků se ujal zkušený shakespearovský adaptátor **Karel Kříž**, který je sám o sobě zárukou profesionálního přístupu a stabilně vysoké kvality. Ten k představení přizval i výrazné, pro projekt zapálené herce – **Davida Suchařípu, Jaroslava Medunu, Jana Krafku a Lenku Nesnídalovou**. Představení letošní Shakespearovské slavnosti zahajuje. Premiéra a první repríza se mimořádně odehrají v komorním sále, skrytém přímo v srdci Nejvyššího purkrabství: byť jde o prostor velmi provizorní, znovu otevřený sál s výhledem do Zlaté uličky představuje sám o sobě lákadlo, jemuž je těžké odolat... Další tři představení uvidí publikum i na venkovním nádvoří Nejvyššího purkrabství a v Brně na nádvoří Staré radnice.

SLOVO PŘEKLADATELE:

Shakespearovi šašci aneb Chvála bláznovství

*„Blázni, pane, obcházejí zem jako slunce,“ prohodí jaksí mimochodem šašek Feste Viole v Shakespearově komedii **Večer tříkrálový** a dodává: „Svíí všem stejně.“ V jediné větě tak Feste řekne víc než učená pojednání o shakespearovských šašcích a bláznech. Říká, že blázni a šašci jsou svobodní jako slunce, neboť smějí beztrestně říkat lidem pravdu do očí. Že jsou spravedliví jako slunce, neboť svítí stejně žebrákům i králům. Že šašci a blázni jsou nejen osvícení, ale osvěcují jiné, neboť – opět jako slunce – jsou zdrojem světla a radosti.*

Slunce bylo v době renesance tradičním symbolem králů. Takže Feste vlastně říká, že šašci jsou králové. Zároveň ale říká, že na bláznech a šašcích je cosi bytostně plebejského. Může za to ono slovo „obcházet“.

Slunce shakespearovského šaška je poutník, který s mošnou na zádech a s holí v ruce obchází zem jako věčný bezdomovec a žebrák. Shakespearovský šašek je zkrátka král i žebrák v jedné osobě, pořád

rozdává moudrost a žebře o peníze. „Žebrat umíš dobře," řekne Viola. „Že brát umím dobře?" odpoví na to šašek.

Angličtí i evropští králové Shakespearovy doby si vydržovali šašky. Šaška měl Jindřich VIII., šaška si vydržovala královna Alžběta i její nástupce král Jakub. Dokonce i arcibiskup canterburský John Whitgift si vydržoval šaška.

Šaška si vydržoval i Shakespeare ve svých hrách. Jeho šaškové, klauni a blázni obývají nejen jeho komedie, ale také jeho tragédie. Vrátný v **Macbethovi** je šašek a klaun. Hrobníci v **Hamletovi** jsou šašci a klauni. I lebka v **Hamletovi** je šašek a klaun. Šašek vystupuje i v **Othellovi** a v **Králi Learovi** hraje Šašek jednu z hlavních rolí. Dokonce ve hře zůstává, i když z ní asi v polovině odejde, neboť jeho roli přejímá král Lear. Největším šaškem a bláznem v největší Shakespearově tragédii je Lear sám.

Shakespearova hra bez šaška je jako den bez slunce. Neboť i když je zataženo, dokonce i když prší, někde za mraky svítí slunce. Ani ta nejčernější obloha, ani ten nejprudší liják se bez slunce neobejdou. Slunce svítí, i když prší. A Shakespearův šašek je i tam, kde není.

O tom všem bude pořad Shakespearovi šašci, aneb chvála bláznovství na letošních Letních shakespearovských slavnostech. Bude především o pozoruhodných proměnách Shakespearových šašků a klaunů, o postoji ke světu a k životu, který je v shakespearovském bláznění obsažen. Také o tom, jak blázni jsou moudří, když vědí, že jsou blázni. O tom, že všichni jsme blázni, ale někteří z nás o tom nevědí. O tom, že převrácený sváteční svět shakespearovských bláznů a šašků je vždy iluzí, ale vychází z moudrého předpokladu, že největší iluzí je myslet si, že lidé se obejdou bez iluzí.

I o radosti bude ten pořad, o tom pověstném slunci v duši, které svítí, i když prší. Herci v rolích shakespearovských klaunů, šašků a bláznů o tom všem budou hrát i zpívat. Například takhle:

Když jsem byl ještě malý kluk,
pršelo, joj, těch fujavic,
mé kousky byly světu fuk
a prší zas, a čím dál víc.

Když jsem pak vyrostl, byl jsem muž,
pršelo, joj, těch fujavic,
křičeli na mě, „Lumpe, kuš,"
a prší zas, a čím dál víc.

Když jsem se, trouba, oženil,
pršelo, joj, těch fujavic,

*svět už mě vůbec nebavil
a prší zas, a čím dál víc.*

*Když uleh' jsem pod tíží let,
pršelo, joj těch fujavic,
a pije pořád celý svět
a prší zas, a pořád víc.*

*Jo, svět, ten dávno započal,
pršelo, joj, těch fujavic,
hra skončila, však svět jde dál,
budem hrát zas – a pořád víc!*

Martin Hilský

ROMEO A JULIE

Inscenaci **ROMEO A JULIE** zrežíroval pro loňský ročník Slavností režisér **Martin Huba**. Ten už pro festival vytvořil patrně nejúspěšnější představení v jeho historii – Krále Leara s Janem Třískou.

Romea a Julii pojal Martin Huba jako roztančené, rafinovaně aktualizované představení s neokoukanými hlavními představiteli. Ty obklopují suverénní

herecké hvězdy, které režisér často vytipoval z předchozí úspěšné spolupráce. V obsazení Romea a Julie tak figuruje například **Emília Vášáryová**, **Bohumil Klepl**, **David Suchařípa**, **Miroslav Táborský** nebo **Marek Vašut**. Ti všichni se také tento rok na scéně objeví.

Obsazení ústředního mileneckého páru předcházel velký konkurz v Praze a Bratislavě, na který se přihlásilo přes dvě stě adeptů. Jednou z vítězek byla i **Zuzana Vejvodová** (ve **VEČERU TŘÍKRÁLOVÉM** letos hraje také Violu). Půvabná herečka je známá např. z Divadla na Fidlovačce nebo z divadelní verze muzikálu Rebelové. Jako Romea uvidíme **Ladislava Hampla** (Bolero, Silný kafe): talentovaný mladík, čerstvý člen souboru Divadla Na Zábřadlích, byl původně obsazen jako Parise – svým výkonem však Martina Hubu přesvědčil, že si zaslouží spíš hlavní roli.

Romeo a Julie je i pozoruhodným dílem z hlediska jazyka hry a jejího překladu: „Jde o nádhernou přehlídku tehdejší rétoriky,” říká překladatel **Martin Hilský**. Ten se při překladu Romea a Julie vrátil k Shakespearově

ranému období – hrám Sen noci svatojánské, Marná lásky snaha, Richardovi III. i sonetům – všechna zmíněná díla, libující si v jiskřivých slovních hříčkách, už do češtiny převedl. „*Romeo a Julie je navíc velkým divadelním sonetem v akci,*“ říká Martin Hlinský, který sílu, náboj, ale i paradoxnost sonetů právě v Romeovi a Julii zřetelně vnímá. „*Sledovat a zachytit oblouk od konvenční řeči*

postav k nestrojenému vyjádření emocionální pravdy bylo alespoň pro mne velmi napínavé. Zlom v dosavadních životech obou veronských milenců je vyjádřen právě v jejich promluvách: třeba k platonicky zbožňované Rosalině se Romeo obrací zprvu s rozvernou, petrarkovskou dikcí, po setkání s Julií však jeho tón i výrazy radikálně mění směrem k pečlivému, citem prodchnutému vyznání. Hra, která začínala jako komedie, se tak i v řeči jednotlivých postav zvolna láme v tragédii, jejíž finále je nevyhnutelné.“

Představení Romeo a Julie je tento rok naplánováno pouze pro Prahu: v Nejvyšším purkrabství Pražského hradu se bude hrát bez přestávky od 15. do 27. srpna.

HAMLET

„*Jestli se mi Hamlet povede, tak mám velkou šanci konečně se dostat mezi ‘velký kluky’,*“ řekl kdysi **Jiří Langmajer**. „*Doufám, že s Hamletem by se mi mohly otevřít dveře do nějaké další komnaty – to ale ví s jistotou asi jen pánbuh...*“ Pro velký zájem diváků se na Slavnostech hraje Hamlet už třetí sezónu. Také toto léto se inscenace představí v kvalitním hereckém

obsazení: kromě Jiřího Langmajera uvidí diváci **Hanu Maciuchovou** (alternuje **Eva Salzmannová**), **Petru Špalkovou**, **Jana Teplého ml.**, **Bořivoje Navrátila** a další.

„*Hamleta s Jirkou Langmajerem vidím jako drama nespokojence – člověka, kterému je těžko na světě,*“ řekla režisérka **Lucie Bělohradská**, v jejímž pojetí by měl princ hledat odpověď na základní otázku „zda být či nebýt v současném světě“. „*Zajímá nás drama vztahů, komorní příběh dvou mocnářských rodin žijících v jednom domě, vzájemně propletených*

profesně i osobně. Zločin tu plodí zločin, tragédie tragédii. Všichni se vzájemně vyvraždí. Inu, Shakespeare."

Režijnímu ztvárnění odpovídá i nově řešená scéna architekta **Ondřeje Nekvasila**. Průhledná, dvoupatrová konstrukce, která je dosud nejsložitější scénickou stavbou Letních slavností, má ještě jednu praktickou výhodu: na herce v jejích patrech a ochozech je ze všech stran hlediště dobře vidět. **Lucie Bělohradská** k tomu říká: *„V koncepci scény a režie proto hrají důležitou roli vertikály, které lidem umožňují hledět či stoupat vzhůru. Vertikální pojetí myslím vyhovuje nejen prostoru letní scény, ale i Shakespearově textu: vždyť i princ Hamlet se v téhle hře pohybuje mezi nebem a hrobem."*

Součástí výtvarné koncepce jsou i kostýmy **Zuzany Ježkové** inspirované střízlivými oděvy filmu Matrix. Zuzana Ježková vycházela spíše z charakterů postav než z konkrétní historické epochy – oblek Polonia je tak pojat v lehce napoleonském duchu, šaty Ofélie jsou naopak mírně provokativní, ale i secesně elegantní. Kostým Hamleta navíc ovlivnila i osobnost hlavního představitele. *„Jirka Langmajer nesnáší zbytečný kus oděvu,"* říká **Zuzana Ježková**, *„míním to samozřejmě tak, že přijde s naprosto přesnou představou, co Hamlet musí mít a co už ne."*

KUPEC BENÁTSKÝ

S nápadem připravit poprvé vlastní nastudování hry pro Letní shakespearovské slavnosti v Bratislavě přišel **Marián Zednikovič**. Ten přemluvil svého kolegu **Bolka Polívku**, aby se ujal postavy židovského lichváře Shylocka. Lichvářovu dceru Jessiku ztvární Anna Polívková, Bolkova skutečná dcera, které se bude dvořit nehodný křesťan Lorenzo (Marián Miezga). Shylockova protihráče ztvární Marián Zednikovič, v roli pěkného, jemně vypočítavého Basania vystupuje Ján Koleník, zazobanou dědičku Porcii hraje

Soňa Norisová v alternaci s Kristínou Turjanovou.

Nový překlad Kupce benátského vytvořil **Lubomír Feldek**, který ho napsal speciálně pro Letní shakespearovské slavnosti. „Mým cílem je vytvořit komedii se stále živými tématy, i když jsou v tragické prvky,“ řekl režisér **Roman Polák**. „Bolek má hrát lakomého Žida. Při jeho kouzlu osobnosti nevím, jak to z něj vytluču,“ zažertoval režisér. Lze ještě prozradit, že herci během představení změní kostýmy: z dobového prostředí se hra v jistém momentu přenesla do současnosti...

KDO JE KDO: tvůrci

Viktor Polesný – režie

Divadelní, televizní a filmový režisér a scenárista patří k vyhledávaným tvůrcům ve svém oboru. Absolvent FAMU, obor dokumentární tvorba (1977) má na kontě přes 150 dokumentárních filmů, z nichž mnohé prozrazují jeho zaujetí světem divadla (např. 1978: Zrcadlo doby – profil Divadla na Vinohradech, 1992: Zrcadlení Evalda Schorma – portrét režiséra, 1999: SEMAFOR – šestidílný seriál o historii divadla, 2002: Miroslav Macháček – portrét, 2003: Dvanáct – Po čtyřiceti letech – skupinový portrét dvanácti bývalých absolventů herectví aj.)

Od poloviny 80. let je podepsán pod řadou televizních filmů a inscenací, vyznačujících se kvalitními předlohami a výraznými výkony špičkových českých herců. Připomeňme např. inscenaci **Smlouva** podle S. Mrožka s V. Dlouhým a G. Opočenským (1989), drama **Hostina** J. Hubače o konfliktu císaře Nerona s básníkem Petroniem s J. Bartoškou a M. Vašutem (1993), adaptaci knihy M. Bulgakova **Divadelní román** s V. Dlouhým a J. Kačerem (1994), psychologické drama **Německý uprchlík** podle B. Mallamuda s J. Langmajerem a B. Rösnerem (1994), televizní film **Milenec Lady Chatterleyové** podle D. H. Lawrence se Z. Studénkovou, B. Rösnerem a M. Vašutem (1997), adaptaci románu V. Neffa **Trampoty pana Humbla** s M. Donutílem (1997), adaptaci románu F. Werfela **Sjezd abiturientů** s J. Lábusem a J. Schmitzerem (1998), devítidílný televizní seriál **O ztracené lásce** podle E. Hudečkové (2001), inscenaci **Revizor** podle N. V. Gogola s O. Kaiserem a J. Lábusem, adaptaci Kohoutova románu **Hodina tance a lásky** s B. Rösnerem, Z. Adamovskou a E. Geislerovou (2003), drama **Vítězství** podle J. Conrada (2004) atd. V roce 2004 natočil Viktor Polesný i první celovečerní hraný film **Milenci a vrazi**.

Úspěšná jako jeho televizní díla jsou i jeho divadelní představení: také zde si Viktor Polesný dokáže přesně vybrat látku i herce, kteří se pak mohou ve svých rolích patřičně blýsknout. Uvedme alespoň - F. M. Dostojevskij: **Zločin a trest** (Divadlo v Řeznické, 1989), S. Beckett: **Čekání na Godota** (Divadlo bez Zábradlí, v hlavních rolích K. Heřmánek a L. Mrkvička, 1990), P. Kohout: **August, August, August** (Činoherní studio Ústí nad Labem, v hl. roli Josef Carda, 1992), W. Shakespeare: **Macbeth** (Rokoko, hl. role V. Dlouhý, 1993), A. Miller: **Poslední Yankee** (H. Maciuchová, E. Balzerová a J. Vlasák, 1996), E. Albee: **Křehká rovnováha** (Divadlo na Vinohradech, J. Hlaváčová, P. Kostka, Z. Adamovská, H. Maciuchová, 1997), E. Ionesco: **Král umírá** (J. Bartoška a V. Cibulková v hl. rolích, 2002), A. Miller: **Smrt obchodního cestujícího** (divadlo Rokoko, s J. Vlasákem v hlavní roli, 2003), Carson McCullersová, E. Albee: **Balada o smutné kavárně** (Divadlo v Řeznické, 2005).

Viktor Polesný je několikanásobným držitelem cen a premií Literárního fondu za dramatickou tvorbu, má na kontě cenu Trilobit (za Sjezd abiturientů), jeho dokumenty posbíraly řadu trofejí na českých i zahraničních festivalech.

Martin Hilský – překlad

Prof. PhDr. Martin Hilský, anglista, překladatel, esejista a profesor anglické literatury na Univerzitě Karlově, patří k předním českým překladatelům Shakespearova díla. Své bravurní, sofistikované konstrukce Hilský vždy opírá o důkladnou znalost jazyka a dobových reálií: jeho překlady jsou tak – při vší pokoře vůči předloze – jiskřivé a moderní.

První shakespearovský překlad vytvořil Martin Hilský v roce 1984: o **Sen noci svatojánské** ho tehdy požádal režisér Karel Kříž. Právě on se letos ujal i Hilského nejnovějšího díla, komponovaného večera **Shakespeareovi šašci**.

Od té doby přeložil Martin Hilský už více než 20 Shakespearových her. **Večer tříkrálový** převedl do češtiny v roce 1999, v témže roce dokončil i překlad **Hamleta**. Hru **Romeo a Julie** – jejichž slovenské pasáže vytvořil Lubomír Feldek – přeložil Hilský pro loňskou premiéru Slavností v roce 2004. Letos vypracoval „na oplátku“ české části textu pro Feldekův nový slovenský překlad Kupce benátského.

Profesní dráha: Do roku 1965 studoval angličtinu a španělštinu na FF UK v Praze. V roce 1968 byl v konkursu vybrán na stipendijní pobyt na univerzitě v Oxfordu a jeden rok (1968-69) působil jako mladší vědecký

pracovník na Linacre College. V letech 1989-98 stál v čele Ústavu anglistiky a amerikanistiky UK, nyní zde působí jako profesor.

Překlady W. Shakespeara: **Sen noci svatojánské** (1984), **Marná lásky snaha** (1987), **Jak se vám líbí** (1991), **Zimní pohádka** (1992), **Perikles** (1993), **Zkrocení zlé ženy** (1994), **Cymbelín** (1995), **Kupec benátský** (1995), **Veselé paničky windsorské** (1996), **Othello** (1997), **Mnoho povyku pro nic** (1997), **Sonety** (1997), **Macbeth** (1998), **Antonius a Kleopatra** (1998), **Večer tříkrálový** (1999), **Hamlet** (1999), **Bouře** (2000), **Komedie omylů** (2000), **Jindřich IV.** (2000-2001), **Richard III.** (2001), **Král Lear** (2002), **Richard II.** (2002), **Jindřich V.** (2003), **Romeo a Julie** (2004).

Martin Hilský je autorem monografie *Současná britská próza* (1992) a knižní studie *angloamerické avantgardy Modernisté* (1995), editorem a spoluautorem knihy esejů o americké próze *Od Poea k postmodernismu* (1993) a britské próze *Od slavičky k papouškovi* (2003). Napsal několik desítek studií a esejů o anglické a americké literatuře. Ve dvojazyčné shakespearovské edici opatřené rozsáhlými úvodními studiemi a komentáři vydal v nakladatelství TORST **Sen noci svatojánské** (1996), **Sonety** (1997), **Kupce benátského** (1999) a **Hamleta** (2001), v nadaci Evropský literární klub (ELK) postupně vycházejí jeho překlady celého Shakespearova díla.

Za překlad Shakespearových Sonetů (1997) obdržel Martin Hilský **Jungmannovu cenu, cenu Toma Stopparda** za rok 2002 udělenou Nadací Charty 77 za překlady a interpretaci Shakespearova díla a **Výroční cenu za rok 2002 Nadace Českého literárního fondu** za rozhlasový pořad o Sonetech Williama Shakespeara. V roce 2001 ho za zásluhy o šíření anglické literatury v České republice a za jeho shakespearovské překlady jmenovala královna Alžběta II. **čestným členem Řádu Britského impéria**.

Skupina PPF - generální partner Slavností

Skupina PPF je jedním z nejvýznamnějších českých finančních investorů. Skupinu tvoří například Česká pojišťovna, Home Credit, eBanka a specializované společnosti zabezpečující komplexní servis spojený se správou majetku.

Svůj vztah ke společnosti vyjadřuje aktivní podporou vybraných kulturních či charitativních projektů – rozhodujícím hlediskem je pro ni přitom trvalá hodnota projektu, kvalita a jeho obecný společenský prospěch.

V případě Letních shakespearovských slavností vystupuje skupina PPF už šestým rokem jako generální partner projektu. To znamená, že akci nejen finančně zajišťuje, ale přispívá k jejímu dalšímu rozvoji vlastními nápady a

iniciativami. Loni tak současně se Slavnostmi proběhla na Pražském hradě výstava **Maximální fotografie**: kolekci velkoformátových snímků od významných českých fotografů, originálně instalovanou ve venkovním hradním areálu, navštívilo až 60 000 lidí.

Letos projekt pokračuje výstavou **Hrdinové z Albionu** – sedmadvacet velkoformátových fotografií od Ladislava Sitenského bude po celé léto opět umístěno na speciálních skleněných stěnách v jižních zahradách Pražského hradu. Myšlenkou i rozsahem výjimečný fotografický projekt tak zpřístupní

vybranou část sbírky PPF široké veřejnosti.

Právě špičková česká fotografie patří vedle divadla k oblastem, jimž se PPF intenzivně věnuje a o jejíž uchování a rozvoj pečuje: z vlastní iniciativy zrekonstruovala malostranský Ateliér Josefa Sudka, řadu let buduje sbírku **Fotograf v zahradě**, zahrnující díla předních českých fotografů. Ve sbírce figurují kromě Ladislava Sitenského autoři jako Josef Sudek, František Drtikol, Drahomír Josef Růžička, Jaroslav Rössler, Jan Lausmann, Alexander Hackenschmied, Gábina Fárová, Jan Lukas, Emila Medková, Ivan Pinkava, Václav Jirásek, Peter Župník, Lukáš Jasanský s Martinem Polákem, Tono Stano, Václav Stratil a další.

„Mně se líbí, že projekty podporované PPF jsou nejen kvalitní, ale ukazují také lepší a ušlechtilější tvář světa,“ vyjádřil se kdysi o generálním partnerovi Slavností **Jan Tříška**. *„Je přece zcela zřejmé, že pokud někoho zajímá Shakespeare nebo Sudek do té míry, aby do nich investoval svoje myšlenky i peníze, pak musí mít vytříbený cit pro krásné a nepomíjivé věci. A protože Slavnosti podporují stabilně a vytrvale, řekl bych, že jsou to podobně jako já běžci na delší trať.“*

Ředitel festivalu **Michal Rychlý** k tomu říká. *„Nebýt spolupráce se skupinou PPF, Slavnosti by nikdy nemohly fungovat v takovém rozsahu a kvalitě, jakou se pyšní dnes. I v kultuře u nás začíná platit to, co je už zcela normální například ve sportu – stále víc aktivit bude moci vznikat jen za podpory silných finančních institucí. A Slavnosti ukazují, jak může být takové spojení prospěšné – vstup aktivního, kultuře nakloněného partnera je přínosem nejen pro akci samotnou, ale také pro publikum, které se může spolehnout na její stabilně vysokou úroveň.“*

O PPF a jejích dalších kulturních, vzdělávacích a charitativních projektech viz www.ppf.cz.

Agentura SCHOK, spol. s r. o. – pořadatel

Pořadatelskou Agenturu SCHOK reprezentuje ředitel festivalu **Michal Rychlý** a výkonný ředitel Agentury **Václav Beránek**. Významný podíl na koncepci a úspěchu festivalu mají i její dva producenti **Dan Bartek** a **Evžen Hart**.

Agentura SCHOK se zabývá organizováním kulturních, společenských a firemních akcí, produkuje konference atd. Solidní produkční zkušenosti společně s uměleckým, společenským a manažerským zázemím jejího vedení dělají z této agilní firmy ideálního organizátora akce typu Letních shakespearovských slavností. Ty pořádá už od roku 1998. Právě v její péči s podporou generálního partnera, skupiny PPF, se Slavnosti vyšvihly v přední událost kulturní sezony.

O produkčním a PR servisu Agentury SCHOK více na www.shakespeare.cz.

KDO JE KDO: herci

JIŘÍ LANGMAJER – Šašek Feste (Večer tříkrálový) a Hamlet (Hamlet)

Respektovaný a velmi žádaný divadelní herec pochází z muzikantské rodiny – místo houslí šel však nakonec studovat herectví. Státní konzervatoř dokončil v roce 1987 a brzy svůj všestranný múzický talent prověřil v mnoha pražských kamenných divadlech, na malých scénách, ve filmu i v televizi.

Od roku 1992 se stal členem ansámblu **Divadla Pod Palmovkou**, kde vytvořil mnoho pozoruhodných rolí: byl neodolatelným **Amadeem**, básníkem a podvodníkem **Peerem Gyntem** i krutým a dětinským císařem **Caligulou**. V Broucích, evangeliu o Beatles, ztvárnil **Johna Lennona**. Jeho nejnovějším projektem je zde titulní úloha v inscenaci **Kean**.

Současně s rolí **Edgara**, v níž se na Shakespearovských slavnostech zaskvěl po boku **Jana Třísky** v **Králi Learovi** (2002), studoval i další velkou úlohu – krále Oidipa. Inscenaci režírovala Lucie Bělohradská, s níž později nastudoval i **Hamleta** – titul, který se pro velký zájem publika letos na Slavnostech opakuje už rekordní třetí sezónu. Letos tu vystoupí

také jako Šašek ve Večeru tříkrálovém (r. V. Polesný). Z mnoha spoluprací s tímto režisérem, které začaly už v době Langmajerova studia na pražské konzervatoři, připomeňme alespoň televizní film **Německý uprchlík** či Polesného nedávný filmový debut **Milenci a vrazi** (postava Borka Trojana).

Jiří Langmajer získal mnoho významných hereckých cen. Za roli Emila ve filmu **Návrat idiota** byl nominován na Českého lva za nejlepší mužský herecký výkon ve vedlejší roli, za hlavní úlohy v inscenacích **Platonov** a **Život je sen** byl navržen na Cenu Alfreda Radoka. Je držitelem **Ceny Thálie**, kterou mu udělila Herecká asociace za ztvárnění obávaného Caliguly. Z filmů dále připomeňme tituly **Proč?, Copak je to za vojáka...**, **Díky za každé nové ráno**, **Zdivočelá země**, **Král sokolů**.

Kromě své domovské scény hostuje v řadě dalších divadel (Hudební divadlo v Karlíně, Divadlo v Řeznické, Viola, Národní divadlo, Kalichaj.). Rád pracuje pro rozhlas, kde namluvil už desítky pohádek pro děti.

Má dvě dcery, Terezu a Julii a zajímá se o netradiční sporty - skákal s padákem, pokoušel bungee jumping a byl členem automobilového týmu Formule 2.

Role Šaška ve Večeru tříkrálovém ho zastihuje na vrcholu herecké formy.

MIROSLAV TÁBORSKÝ – Šašek Feste (Večer tříkrálový), Montek (Romeo a Julie)

Uznávaný, skromně vystupující herec vystudoval původně fyziku a základy techniky na pedagogické fakultě. Teprve poté absolvoval i pražskou DAMU. Začínal v kladenském divadle, dnes je v angažmá v Divadle v Dlouhé.

Na Shakespearovských slavnostech patří už několik let k nejvytíženějším hercům. Dva roky hrál Šaška v Králi **Learovi**, loni ho diváci zaznamenali i v **Hamletovi** (do rozjetého představení naskočil na jednu sezónu coby **Polonius**). V **Romeovi a Julii** hraje už druhým rokem Romeova **otce Monteka**. Postavu **Šaška** si zopakuje i v letošní novince, **Večeru tříkrálovém** (alternuje Jiří Langmajer).

Za roli Jindřicha v **Konci masopustu** získal **cenu Alfreda Radoka**, ztělesnil **Fausta** v Donu Juanovi a Faustovi, v Kouzelném vrchu J. A. Pitínského zaujal jako **Settembrini**. Na své domovské scéně účinkuje mj. v inscenacích **Garderobiér** (r. Martin Huba), **Hrdina Západu** (v překladu M. Hilského zrežíroval Janusz Klimsza), **Goldbergovské variace** a **Soudné sestry** (obojí v režii Hany Burešové).

Výrazně se uplatnil rovněž ve filmu: z jeho rozsáhlé filmografie jmenujme např. tituly **Tichá bolest** (r. Martin Hollý), **Kolja** a **Tmavomodrý svět** (r. Jan Svěrák), **Černý slzy** (r. Milan Cieslar), **Mazaný Filip** (r. Václav Marhoul) **Jak básníci neztrácejí naději** (r. Dušan Klein), **Blízko nebe** (r. Dan Svátek) atd.

Právě na poli filmu se Miroslav Táborský suverénně pohybuje v mezinárodním kontextu – objeví se mj. v nově chystaném snímku **Bratři Grimmové** (r. Terry Gilliam), prezentovaného na letošním festivalu v Cannes. Hrál rovněž ve sci-fi seriálech **Duna** a **Děti Duny**, ve španělském filmu **Dívka tvých snů** Fernanda Trueby (za roli tlumočníka tehdy získal jako první cizinec Goyovu cenu jako **Objev roku**). Je rovněž prvním hereckým držitelem ceny **Elsa**, udělené poprvé v roce 2004 Českou filmovou a televizní Akademií: získal ji za účast v televizním seriálu **Místo nahoře**.

Z jeho mnoha televizních vystoupení připomeňme průvodcovství seriálem **Mistři českého animovaného filmu**, televizní filmy a inscenace **In nomine patris**, **I ve smrti sami**, **Vyvrždění rodiny Greenů**, **Žabák**, **Specialita šéfkuchaře**, televizní seriály **I ve smrti sami**, **Místo nahoře** atd.

LINDA RYBOVÁ – Olivie (Večer tříkrálový)

Jemná, éterická blondýnka s hnědozelenýma očima je mezi českými herečkami nepřehlédnutelným zjevem. Začínala jako baletka, ale nakonec vystudovala hudebně-dramatický obor Státní konzervatoře v Praze. Poté nastoupila do angažmá v Divadle K. Působila také v **Divadle pod Palmovkou** a v **Divadle Komedie**, hostovala v **Divadle v Řeznické** a v **Dejvickém divadle**. V současné době je na volné noze.

Její talent, herecká zkušenost i křehce tajuplný zjev z ní ve **Večeru tříkrálovém** dělají ideální adeptku pro – lásku odmítající, a přesto všemi milovanou –

Olivii, která se nakonec sama slepě zamiluje. Připomeňme, že na Shakespearovských slavnostech vystupovala už v **Králi Learovi**, kde suverénně alternovala hned různé role: Learovu milující dceru **Kordelii** i jeho krutou dceru **Regan**.

Na jevišti vytvořila mnoho klasických i komických postav: hrála **Polly** v **Brechtově Krejcarové opeře** (r. Petr Kracík), **Cecilku** v de Laclosových **Nebezpečných vztazích** (r. Jan Hřebejk), **Kristu** ve **Slečně Julii** (r. Lucie Bělohradská), **Rosu** ve hře Tennesseeho Williamse **Vytetovaná růže** (r. Gabriela Wilhelmová), **Elfa** a **Hermii** ve Shakespearově **Snu noci**

svatojánském (r. Michal Dočekal) či mafiánskou milenkou – a zároveň trestuhodně netalentovanou herečku – v Allenových **Výstřelech na Broadwayi** (r. Jan Hřebejk).

Z dalších projektů jmenujeme například **Sběratele**, kde vystupovala po boku Davida Matáska, **Příběhy obyčejného šílenství** v režii Petra Zelenky (Dejvické divadlo) a **Marketu Lazarovou** v nastudování J. A. Pitinského: v této inscenaci ND v Praze ztvárnila titulní roli nešťastné **Markéty** (v alternaci s Petrou Špalkovou).

Televizní diváci znají Lindu Rybovou především z inscenací a pohádek (Ohnivě námluvy, Andělský smích, Liščí doupě, Žabí princ, Anička s lískovými oříšky, O princezně, měsíci a hvězdě). Hrál také ve filmu **Kytice** (r. F. A. Brabec), ve filmu B. von Sychrowského **Swimming Pool** (postava Svenji) a v **Tmavomodrém světě** Jana Svěráka (Hanička). Linda má dvě malé děti, jejím životním partnerem je herec David Prachař.

HANA IGONDA ŠEVČÍKOVÁ – Olivie (Večer tříkrálový)

V roce 1992 absolvovala studia herectví na DAMU v Praze. Pro široké televizní publikum je sice pořád nejznámější jako malá **Maruška** ze seriálu **Arabela**, od té doby však vytvořila řadu významných divadelních rolí. Už v průběhu studia hostovala v **Divadle Na zábradlí** (Tatarská pouť) a v **Národním divadle** (Jak se vám líbí, Zahradní slavnost).

Hned po dokončení studia získala angažmá v Národním divadle, kde vystupovala jako Amálka (**Zahradní slavnost**), Audrey (**Jak se vám líbí**), Cordelie (**Král Lear**), Doña Isabela (**Saténový střevíček**), Hanička (**Oblak a valčík**), Ingrid, Salašnice (**Peer Gynt**), Dorotea, Sibylka (**Sáňky se zvonci**), Maryška (**Rok na vsi**), Isabella z Harrachu (**Bloudění**), Hermie (**Sen noci svatojánské**), Poutnice, Marie Magdalena (**Pašije**) atd. Na programu ND v Praze zůstává aktuálně v titulech **Cyrano z Bergeracu** (Lisa, Klara), **Eldorádo** (Tekla), **Lakomec** (Eliška), **Naši furiantni** (Tereška), **Pygmalion** (Slečna Eynsford Hillová), **Sluha dvou pánů** (Smeraldina) a **Tisíc a jedna noc** (Azíza, Prolog).

Jejím manželem je herec Marko Igonda: právě ten ji ve **Večeru tříkrálovém** (Olivie) dobývá coby neústupný milovník Orsino.

ZUZANA VEJVODOVÁ - Viola (Večer tříkrálový), Julie (Romeo a Julie)

Brunetka narozená ve znamení Panny vystudovala Státní konzervatoř v Praze. Ještě během studií hostovala v Divadle na Vinohradech, kde na sebe upozornila jako Annabella v dramatu **Škoda, že byla děvka** (1998, r. Vladimír Strnisko).

Už téměř sedm let vystupuje v pražském **Divadle Na Fidlovačce**, kde účinkovala v mnoha rozličných inscenacích: v Tylově hře se zpěvy **Fidlovačka aneb Žádný hněv a žádná rvačka** hrála Lidunku (1998, r. Tomáš Töpfer), v Drdově pohádce **Dalskabáty, hříšná ves aneb Zapomenutý čert** se objevila jako Mančinka (2000, r. T. Töpfer), v dramatu **Kukaččí hnízdo** podle známého románu Kena Keseyho ztvárnila dobromyslnou prostitutku Candy (2000, r. Jan Kačer), v Čapkově **Loupežníkovi** vystupovala jako Zahalená žena (2002, r. T. Töpfer), v Gogolově **Ženitbě** ji Juraj Deák obsadil coby nevěstu Agátu (2002). V **Malovaném na skle** hraje Janíkovu milou, v muzikálu **Šumař na střeše** jednu z Tovjeho dcer Chavu (r. J. Deák, 2000 a 1998).

Přestože zvládá i úlohy složité a dramatické, její múzický talent i dosavadní angažmá ji zatím nabídlo příležitosti hlavně ve zpěvohrách a muzikálech: v operetě **Mamzelle Nitouche** hrála klášterní chovanku Denisu (2001, r. Jan Kačer), ve hře se zpěvy **Thyl Ulenspiegel** vystupovala střídavě jako Nele, Betkina i Anna (2001, r. T. Töpfer), v muzikálu **Carmen** ztělesnila opuštěnou a zrazenou Micaelu (2003, r. J. Deák). V muzikálu **Rebelové** (2003, r. Filip Renč), kde alternuje křehkou Terezu i protřelou Bugynu. Na prknech Divadla Na Fidlovačce si vyzkoušela i svou první velkou shakespearovskou roli - Rosalindu v komedii **Jak se vám líbí** (2003, r. J. Deák).

Zuzana hrála také v televizi: kromě pohádek (Prsten kohouta Alektyra, Zlatá princezna) účinkovala třeba v seriálu **Území bílých králů** (1990, r. Ludvík Ráža) a **O ztracené lásce** (2000, r. Viktor Polesný), v televizních inscenacích **Isabela, vévodkyně bourbonská** (1999, r. Zdeněk Zelenka - postava Beatrix) a **Hledání Janáčka** (2002, r. Petr Kaňka - skladatelova milénka).

Roli Julie v inscenaci Letních shakespearovských slavností (r. Martin Huba) získala na základě velkého veřejného konkurzu. Postavu Violy ve Večeru tříkrálovém alternuje s Jitkou Schneiderovou.

Jejím nejoblíbenějším spisovatelem je Karel Čapek, z dramatiků má ráda Tennesseeho Williamse. Chcete-li ji potěšit, kupte jí lilie.

JITKA SCHNEIDEROVÁ – Viola (Večer tříkrálový)

Vystudovala střední pedagogickou školu a JAMU v Brně, kde studovala obor muzikálové herectví. V roce 1994 přestoupila na DAMU, na katedru činohry. V letech 1996–2003 byla stálou členkou pražského **Studia Ypsilon**.

První role nastudovala ještě při studiu na JAMU, např. v **Městském divadle Brno** si zahrála v muzikálech **Sny noci svatojánské**, **Bastard** a v inscenaci **Obraz Doriana Graye** ztvárnila roli Sybilly. V pražské produkci nastudovala muzikál **Pěna dní**. V divadle ABC vytvořila hlavní roli **Frances** v muzikálu **Tmavomodrá revue**, v Ypsilonce účinkuje ve hrách **Prodaná nevěsta** (Esmeralda), **Mozart v Praze** (Saporitiová), **Vše pro firmu** (Jarmila Kredbová), **Tři mušketýři** (Mylady). Hraje rovněž hlavní roli v ypsilonské adaptaci Dvořákovy **Rusalky**. Z jejích posledních projektů připomeňme alespoň inscenaci **Popis jednoho zápasu** (r. David Radok) v Divadle Na zábradlí.

Ve filmu se objevila např. v pohádce **Jezerní královna** (V. Vorlíček) a **Sirotek z Radhoště** (L. Ráža), a především v **Samotářích** Davida Ondříčka, kde ztvárnila postavu Hanky. Účinkovala rovněž v **Paralelních světech** Petra Václava. Z jejích nejnovějších projektů zmiňme film **Voníš jako tenkrát** v režii Jitky Němcové.

Z její televizní tvorby připomeňme film Aerowsmith, Ideální manžel, Manželka Ronalda Sheldona, Milovníci, pohádky Smůla, Spravedlivý Bohumil, Zkřížené meče, Zvonící meče a Nejšťastnější království. V ČT působila také jako moderátorka sportovně soutěžního pořadu www.extravyzva. Jako patronka podpořila např. sportovní akci NIKE Women's Run a Fond právní pomoci, zaměřený na pomoc obětem domácího násilí – proFem.

Na Slavnostech se objevila už v inscenaci **Král Lear** (r. Martin Huba) v roce 2002, kde ztvárnila královu nelítostnou dceru **Regan**. Ve **Večeru tříkrálovém** hraje postavu **Violy**, dvojčete, které musí svoji pravou identitu – i svou lásku k milovanému muži – skrývat v chlapeckém převleku. Viola, převlečená za Cesaria, se tak nechtěně sama stává objektem vášnivé ženské náklonnosti...

DAVID SUCHAŘÍPA – Shakespearovi šašci,
Vavřinec/Lékárník (Romeo a Julie)

Narozen 1965, syn divadelní redaktorky a herce a překladatele Leoše Suchařípy. V mládí se rozhodoval mezi třemi povoláními: kuchař na zaoceánském parníku, kosmonaut a fotbalista. Od roku 1996 je na volné noze, působil v divadlech **Na Fidlovačce, Bez zábradlí, Činoherní klub, Kalich** a v seskupení **Nejkrásnější soubor talentovaných osobností** (založil ho před třemi lety s Jiřím

Langmajerem, sehráli asi dvě stovky repríz hry ...a do pyžam!), poslední čtyři sezóny hraje v inscenacích **Letních shakespearovských slavností**. V divadle v Hradci Králové hrál **Hamleta** (r. Juraj Deák), Vladimír Morávek ho obsadil jako **Romea** i **Krále Leara** (alternoval ho s Jiřím Pechou).

Kromě Krále Leara připomeňme i postavu **Vladimíra** v Beckettově dramatu **Čekání na Godota**, uváděném v pražském Činoherním klubu: David se tu na jevišti sešel se svým otcem Leošem Suchařípou. V Kischonově komedii **Byl to pták!** (Romeo a Julie po 30 letech - Divadlo Bez zábradlí) ztvárnil **ducha Williama Shakespeara**. V Divadle pod Palmovkou účinkuje ve hře **Kean** (princ Waleský), v divadle Kalich hraje v muzikálu **Tajemství**. Známy je rovněž z televizních seriálů **Strážce duší** (kde se objevil v roli mlčenlivého Strážce duší) a **Zdivočelá země**.

Na Shakespearovských slavnostech se objevil už v legendární inscenaci **Král Lear** (role Kenta). Letos tu vystupuje v **Romeovi a Julii** (Vavřinec, Lékárník) a **Shakespearovských šašcích** Martina Hilského.

Jeho koníčkem je fotbal a hokej, je stále registrovaným hráčem ČMFS.

KONTAKTY

Mediální servis a PR:

Magdalena Bičíková, Agentura Schok spol. s r.o., Anenské náměstí 948/2, 110 00 Praha 1, www.shakespeare.cz, tel.: 604 586 058, magdalena@shakespeare.cz

Tiskový servis:

Pavčina Fechterová, tel.: 602 11 25 35, e-mail: pavlina@2media.cz
2MEDIA.CZ, Vlkova 36, 130 00 Praha 3 – Žižkov
Naďa Machková, nada@2media.cz